

Sydänmaapaalujen Tarinat

HARJUNKYLÄ

Harjunkylän paalu kuvastaa kolmea eri aikakautta; mennyttä, tätä päivää ja tulevaa. Harjunkylän paalun halutaan olevan muistutus meille nykyisille kyläläisille menneiden polvien jättämän työn ja perinteiden merkityksestä, mutta myös yhdistävä elementti kyläkunnallemme. Emme halua ajatella, että ”viimeinen sammuttaa valot” vaan ajattelemmekin, että yhteisöllisyydessä piilee voima! Paalu on suunniteltu kyläläisten yhteistyönä.

HARJUNKYLÄ-teksti on veistetty paaluun näyttävästi muistuttamaan siitä, että tuo vanha kyläkunnastamme käytetty nimi säilyisi myös tulevaan aikaan. Harjunkylä myötäilee Niiniveden itärantaa Saikarintien varrella. Jo edesmenneiden polvien määritelmät Harjunkylän sijainnista ovat olleet kirjavia, mutta pääsääntöisesti Harjunkylänä on pidetty Hämmälän (Kallioseläntien risteys) ja Rajakallion (Tervon raja) välistä aluetta. Kartoissa Harjunkylä-nimisen kyläkunnan sijainti vaihtelee eikä näin ollen voida myöskään kartan avulla määrittellä, missä tarkka raja kulkee.

Menneistä vuosikymmenistä muistona paalun pintaa koristaa veistettynä tanssiva pari. Tanssipari nuotteineen viittaa Harjunkylän vahvaan musiikki- ja pelimanniperinteeseen sekä Rajapuron puimalan tansseihin. Puimalassa on tanssittu usean vuosikymmenen aikana ja musiikki ja tanssi olivat vahvasti mukana kyläkunnan elämässä. Puimalatanssit kokosivat tanssikansaa koolle koko Vesannon alueelta ja naapurikunnistakin. Luonteva valinta Harjunkylän paalun paikaksi olikin Rajapuron puimalan ympäristö. Paalu muistuttaa meitä vahvasti menneiden polvien jättämästä kulttuurisesta musiikki ja pelimanniperinnöstä.

Paaluun veistetty viljalyhde kuvastaa kyläkunnallemme menneiden sukupolvien jättämää arvokasta maanviljelysperinnettä ja uurastusta maaseudun perheiden toimeentulon eteen. Maanviljely on ollut menneinä vuosikymmeninä pääasiallinen elinkeino mutta myös tänä päivänä se tuo toimeentulon niille tiloille, jotka yhä kasvavalla volyyymilla panostavat maanviljelyyn. Viljalyhde edustaa mennyttä, tätä päivää ja toivottavasti myös tulevaa aikaa kotimaisen ruoantuotannon jatkuvuudeksi.

Niinivesi (järvi) on ollut ennen ja on edelleenkin tärkeä osa kyläkuntaamme ja kyläläisten identiteettiä. Paaluun veistetyt järvi ja vene kuvastavat puhdasvetistä järveä, joka on kalaisa ja monia luontoaktiviteetteja tarjoava aarteemme. Kesällä Niiniveden rannoilla on paljon mökkiläisiä, jotka omalta osaltaan tuovat eloa myös Harjunkylän kylänraitille ja toimintaan.

Vähäväkisellä maaseudulla yhteisöllisyyden ja yhteen hiileen puhaltamisen merkitys on kylän elinvoimaisuuden näkökulmasta tärkeää. Harjunkylän paalu on kyläkunnallemme yhteisöllisyyden voimaannuttaja. Tulevassa ajassa Harjunkylän paalun toivotaan olevan myös kyläläisten kohtaamispaikka ja paalun ympäristössä on tarkoitus järjestää erilaisia kyläkunnan yhteisiä tapahtumia.

NIINIKOTI

Meidän paalumme on näkyvällä paikalla myös ohikulkijoita ajatellen. Paaluun on kaiverrettu sydämiä, sillä onhan meidän slogan ”koko sydämellä mukana”. Paalua koristaa myös niinipuun lehdet, jotka ovat logomme symboleita.

Näiden lisäksi löydät paalusta ongenkohon, joka merkitsee yhteyttämme vieressämme olevaan Niinivesi järveen. Järvimaisema sekä järven tuomat virkistysmahdollisuudet niin kesällä kuin talvellakin ovat meille iloa ja sisältöä tuottavia asioita.

Paaluun on ikuistettu Niinikodin Kulta- kissa, joka on nyt muistoissamme Kullan siirryttyä syksyllä 2023 kissojen taivaaseen.

Paalusta voit bongata myös naiskauneutta. Tunnistatko tämän ”tähden”? Vinkiksi; keneltäköhän Juice pyysi ”milloin riisut jumpperin?”.

HARJULA

Harjulan paalussa yhdistyy lähiluonto järven ja metsän kiertäessä paalun ympärille. Spiraali kiertää paalun ympäri kuvaten elämän jatkumoa ja puhtaan luonnon tärkeyttä elämän kiertokululle.

VIRRANNIEMI

Virranniemen perheelle luonto ja luonnon seuraaminen on tärkeä asia elämässä. Paaluun on kuvattu eläimiä ja lintuja, joita alueella näkyy tai kuuluu usein. Seudulla elää metsän, rantojen ja vesistön, sekä peltoympäristön lajeja. Paaluun on kuvattu myös traktori. Se kertoo perheen jäsenten arvostuksesta viljelijän työtä kohtaan. Ja toki myös erityisesti yhden perheemme jäsenen innostuksesta konetöihin Valtra-merkkisillä traktoreilla!

SOUTAJOITA SONKARILLA

Mikä on tämä taivaantappi?

Kiitos lapsuuden kotiseudulle
ja tutulle järvelle rantoineen.
Rantakalalle ja metsämansikoille.

Vesantolaisille luonnolle kaikkienensa.
Louhuille ja kuusikoille.
Karhun jäljille ja sudenkorennoille.

Mikä on tämä taivaantappi?

Entisten nuorten hippien siivet rauhan puolesta.
Savolainen paalu vesantolaisessa maisemassa,
Lapin tolpan tueksi ja varmistukseksi.

Mikä on tämä taivaantappi?

Iloa oppia, lukea ja tutkia kuvia.
Kulkea yhdessä ja elää elämää.
Soutaa ja huovata turvallisella veneellä eteenpäin.

(Soutajat: Pike Epstein, Merja Korhonen-Kololo, Marjaana Ylönen, Tuomas Tarkiainen ja Anna-Maija Saikku)

PATOVEDEN KIERROS

TÄHKÄ

Kuvastaa alueen maa- ja metsätaloutta sekä marjan- ja käsityöpajun viljelyä.

TAMMEN LEHTI

Metsätammi on eräänlainen muinaisjäännös Suomessa ajalta, jolloin oli selvästi lämpimämpää kuin nyt. Tämä jääkauden jälkeinen lämpökausi oli Suomessa 7000 vuotta sitten. Tällöin metsätammi pystyi etelästä leviämään Suomeen, ja sitä onkin kasvanut jopa Oulun korkeudella. Sitten ilmaston taas viiletessä, ja kuusen vallatessa alaa, sen elinmahdollisuudet Suomessa ovat kaventuneet vain maan eteläosiin.

Reitin varren vanhimmat tammet ovat jo 60-80 vuotta, nuorempia tammia kasvaa alueella kymmenittäin.

LAHNA

Aikoinaan ja nytkin tärkeä ja monipuolinen ruokakala. Parhaat lahna-apajat ovat Sonkarin järven Koivulahti sekä Kutemainen Jokelan sillan pohjoispuolella.

KORPPI

Usein nähty ja kuultu lintu seudulla. Korpit ovat linnuiksi poikkeuksellisen älykkäitä, ja nykytiedon mukaan ainoastaan ihminen, eräät isot apinat ja korppi pystyvät suunnittelemaan tulevaisuutta. Lisäksi korppi osaa hillitä itsensä jopa seuraavaan päivään, jos odottamisesta on luvassa jotakin hyvää. Ihmiseltä tämä onnistuu vasta nelivuotiaana. Koivulahden lintutornilla voi bongata kurkia, joutsenia tai vaikkapa kaulushaikaran. Nuotiopaikalla on havaittu mm. tali-, sini-, kuusi-, hömö- ja töyhtötiaisia sekä veitikoita pyrstötiaisia.

ALASIN JA PAJAVASARA

Sepän pajoja on ollut Jokelassa ja Siikalahdessa. Nämä kuvastavat myös käsityötaitoa: Jokelan muovitehdas, aktiiviset ja taitavat martat. Pajutilalla valmistettiin punontatuotteita ja perinneleluja.

PATOVESI

Järvinumero 14.762.1.012, pinta-ala 106,23 ha, syvyys 7,58 m, keskisyvyys 1,4 m, rantaviivaa 14,37 km, korkeustaso 100,9 m. Aikoinaan Patovedestä on nostettu rautapitoista järvimalmia. Talvella sitä on kuljetettu hevosilla Sourun ruukkiin Karttulaan sulatettavaksi.

SILTA JA METSÄ

Patovettä rajaavat Jokelan ja Ukkolan sillat.

LEHMUKSEN LEHDET

Metsälehmuksen eli niinipuun vanhimmat yksilöt reitin varrella ovat jo yli 100-vuotiaita. Nuoria metsälehmäksi löytyy kymmenittäin.

NAURIS

Kaskinaurista on usein viljelty kasketuilla mailla. Polun varrella on kaksi nauriiden säilytyskuoppaa. Nauriit on haudutettu ruuaksi naurishaudassa kytevän tulen alla.

KISSA

Kissat pitävät kurissa vilja-aittojen jyr sijäkantaa. Aittojen ovissa näkee vielä kissanluukkuja. Aikoinaan oli seudulla kolmen kollin (Jekku, Roskissa ja Eetu) kylä.

SIILI

Dinosaurusten ajoista asti on siili selvinnyt tähän päivään saakka. Siili saattaa tarvita ihmisen apua myöhään syksyllä tai aikaisin keväällä. Talven se horrostaa rakentamassaan pesässä luonnon helmassa.

LEHTIKUUSI

Tämä paalu on n. 50-vuotias lehtikuusi. Vanhimmat alueen lehtikuuset ovat jo yli satavuotiaita. Koivulahden niityn lehtikuuset ovat istutettu keväällä 1999.

KORKEALAN TILA

Korkealan tilan historia ulottuu 1700-luvulle ja se oli pitkään alueen vilja-aitta. Paikallisrunoissa sekä kaskuissa Korkeala on tunnettu ”Jumalan viljastaan” eli ohrasta. Tila on ollut myös aikansa suurtila lukuisine lehmineen ja hevosineen. Vuonna 1927 tilan koko oli noin 400 ha, josta peltoa oli 28.35ha. Hevosia oli tuolloin 3 ja I.S.K-rotuista karjaa 15+5. Vuonna 1936 Korkealassa oli 5 hevosta: Osmo, Pauliina, Veikko, Linda ja Epa. Perheen suru oli suuri, kun Linda kaatui sodassa vuonna 1941. Korkealan emäntä Liisa vaali Lindan muistoa teettämällä Lindasta ja itsestään taulun, jonka takana kerrotaan, että ”Linda oli kova juoksemaan ja antoi hyvät kyydit kirkolle ja sieltä pois”.

Korkealan puutarhassa kukkivat yhä kevästä syksyyn lukuisat sinne aikoinaan istutetut kukat sekä 100-vuotiaat omenapuut, joista vanhinta kutsuttiin Jennyksi entisen emännän mukaan. Vanhat aitta- ja tallirakennukset ovat pohjalaisten työmiesten taidonnäyte 1800-luvun alusta. Korkealan tila sijaitsee korkealla, kallioisella paikalla ja pellot ovat kiviset. V.1947 Korkealan isäntänä toiminut Heimo Berg oli kertonut tehneensä 7 ha:n kivenraivauksen viljelyksiä varten. Tuolloin moreenimaissa viljeltiin ruista, perunaa, rehuviljaa, heinää ja lanttua. V.1949 uusitusessa navetassa oli ay- ja sk-lehmiä (10 lypsävää ja 5 nuorta) sekä kanoja 20.

Myöhemmin Korkealan pelloilla viljeltiin viinimarjoja (paalussa lehmän kaulassa ukrainalaisena/karjalaisena kaulakoruna) ja nykyään niillä laiduntaa Korkealan naapurin Juuso Markkasen Aberdeen-Angus-karjaa. Korkealan linnusto on rikasta ja heidän elämänsä pyritään tukemaan lukuisilla linnunpöntöillä, joita rakentavat ja huolehtivat naapuruston hyvät henget Kimmo Hakala ja Hillevi Niiranen. Pelloille laskeutuvat yhä keväällä paluumuuttajina joutsenet ja kurjet. Joutsen oli ennen itsenäistymistään Suomen symboli, jota käytettiin paljon runoudessa ja lauluissa kuvaamassa Suomea.

Korkeala on avannut aina ovensa evakoille ja pakolaisille. Karjalasta saapui Korkealaan aikanaan molempien sotien aikaan v.1939-1945 kolme perhettä Salmista, Suojärveltä ja Suistamolta. Tuolloin tilan isäntä Heimo Berg palveli rintamalla Ts:n, Js:n ja Ls:n aikana. Hänet kotiutettiin marraskuussa 1944 ja hänelle jäi pommituksista osittainen kuulonmenetys. Venäjän hyökkäyssotaa pakoont saapui vuonna 2022 ja 2023 Vesannolle ukrainalaisia, joita työskenteli Korkealan kunnostamisessa paikallisten työmiesten kanssa. Ukrainan symboli on auringonkukka, joka löytyy myös paalusta. Erityisen koskettavia hetkiä koettiin, kun ukrainalaiset löysivät Korkealan vintiltä karjalaisten evakkojen käsin veistämiä muistoesineitä. Karjalaisten ja ukrainalaisten käsityö muistuttaakin vahvasti toisiaan. Siksi käsitöissä käytetty karjalainen nainen löytyy paalusta myös. Koska joutsen oli varattu jo Suomen kansallislinnuksi, ottivat ukrainalaiset uljaan kurjen omakseen – ja kutsuivat Korkealan kunnostusporukkaa Team Kurjeksi.

Korkealassa on aina ollut myös kissoja ja koiria. Nykyinen omistaja Marianne Kiskola asuu sekä Kreikassa että Suomessa. Hän toimii molemmissa maissa puolisonsa kanssa vapaaehtoisina eläinsuojelussa, joten koirat ovat jälleen tuttu näky Korkealan tiluksilla. Kirjat ovat myös kuuluneet vahvasti Korkealan perimään, sillä talossa on luettu paljon aina. Talon entinen emäntä Liisa Berg oli tunnettu taitavista runoistaan. Korkealan nykyinen emäntä Marianne on tietokirjailija, elokuvakäsikirjoittaja ja tekee Korkealassa kirjoittamisen väitöskirjaa.

Korkealan omistajat:

1735-1775 Lauri Klemetinpoika Korhonen ja puoliso Anna Tiitinen

1775-1814 Klemetti Laurinpoika Korhonen ja puoliso Judit Puranen

1814-1851 Pekka Klemetinpoika Korhonen ja puoliso Maria Huttunen

1851-1861 Pekka Pekanpoika Korhonen ja puoliso Susanna Korhonen

1861-1880 Mikko Pekanpoika Korhonen, ed.veli ja puoliso Maria Korhonen

1880-1927 Juho Pekanpoika Korhonen ja puoliso Fredriika Huuskonen

1927- 1947 Pekka Juhonpoika Korhonen ja puoliso Jenny Huttunen

1947- Heimo ja Liisa (os.Korhonen) Berg ja sen jälkeen tila siirtyi heidän ainoalle tyttarelleen Marja-Liisa Bergille (s.1944). Heimo Berg viljeli tilaa vuoteen 1974 asti ja hänen kuolemansa jälkeen tilalla viljeltiin vielä 1980-luvulle saakka. Marja-Liisa möi tilan ensimmäiselle suvun ulkopuoliselle jäsenelle Marianne Kiskolalle keväällä 2022 talon oltua 10 vuotta asumattomana. Tilan ostopäätöstä Kreikassa asuva Marianne kuvailee ”elämänsä suurimmaksi yllätykseksi itselleenkin”. Hän pitää kohtaamistaan talon kanssa ”rakkautena ensisilmäyksellä”, josta seurasi tahtotila tehdä kulttuuriteko ja pelastaa arvokas talo ja sen historia tuleville sukupolville. Kaupanpäällisenä hän kokee saaneensa upean naapuruston sekä ystävyyden Marja-Liisan kanssa.

SIIKALAHTI

Kuka tarkkailee? Meitä tarkkaillaan. Luuletko että, saat ihan yksin kävellä metsässä? Sinua tarkkaillaan, silmillä ja korvilla. Et ole yksin . Silloin, kun kuljet luonnossa ja pysähdyt, voit nähdä metsän reunassa ketun. Se on ehtinyt huomata sinut jo aiemmin. Myös hirvi on kuullut sinut jo aikaa sitten. Nyt se kävellä lönnöttelee kauempana edessä, näkymättömissä. Ei se halua, että sitä huomataan. Ilves, jota et ole nähnyt koskaan, on käynyt mökkisi terassilla istuskelemassa silloin, kun olit jossain muualla. Iltamyöhällä tiedän, että minua tarkkailevat pimeään tottuneet silmät. Ne sijaitsevat rinnakkain höyhenkiehkuraisessa naamassa. Suuret höyhenten peittämät, epäsymmetrisesti päässä sijaitsevat korvat paikallistavat äänen suunnan kuin tehokkaat tutkat. Metsän kumma olento näkee myös korvillaan.

Paalun tarina - sydäntemme eläimet

Paalun erityiset eläimet on sydäntämme lähellä. Paalun eläimet kuvaavat tarkkailijoita, jotka tuovat läsnäolollaan, näkyvissä ja näkymättömissä, meille hetkeen pysähtymistä ja oman luontoyhteyden tuntemista. Muutimme Sonkarille, 40:n vuoden pääkaupunkiseudulla asumisen jälkeen. Siellä oli paljon kaikkea. Ihan liikaa kaikkea. Täällä olemme tutustuneet luontoon: me isovanhemmat,

lapsemme sekä lapsenlapset. Metsän eläimet on tulleet tutuksi metsissä patikoinnin ja ukin metsästysharrastuksen kautta. Vaihtelevat maastot on tuoneet elämään haastetta ja maisemissa lepäilyä. Sonkarin rauhassa ymmärtää syvästi, että täällä on kaikki. Ei liikaa, eikä liian vähän. Korven keskellä elää tyytyväinen ihminen, jolla on tilaa kasvaa ihmisenä. Meistä pitää huolen luonto ja sen eläimet. Perhe Juka: Pentti Juka ja Eevaliisa Juka, Mari ja Pete sekä tytär Fiona, Kati ja Otso sekä lapset Vilppu ja Kuutti.

VANHA PAPPILA (ei vielä tarinaa)

KOIRAHARRASTAJAT

Kati Nenosen suunnittelema paalu toimii maamerkinä Vesannon koiraharrastajien talkoilemalle koirapuistolle. Paalussa komeilee kolme viidestä kotimaisesta koirarodustamme: karjalankarhukoira, suomenajokoira sekä suomenpystykorva.

VESSELI

Kehitysvammaisten päivätoiminta Vesselin Sydänmaa- paaluun on hahmoteltu vesantolaisen kehitysvammaistyön arvot ja historia. Se pitää sisällään ihanteita, kuten yhdenvertaisuus, osallisuus ja erilaisuuden kunnioittaminen. Arvoissa korostuvat itsemääräämisoikeus, yhteistyö ja osallisuuden toteutuminen.

Paalun kuvitus on valittu työssä käytettävien tukikuvien avulla ja -pohjalta. Kuvia toiminnasta on valittu yhdessä asiakkaiden kanssa ja historiahan yltää monine toimintapaikkoineen yli 50 vuoden päähän. Paikaksi valittu Aarnen kota on merkittävä osa toiminnan historiaa.

Paaluun veistetyt kuvat ovat; vaaka, sydän, kaksi ihmistä, ihmispiiri, avunantohahmot, nuotit, kudelman, kädet, sompa ja nuotio. Kuvat on veistetty ja Vesselin väki on maalannut ne. Paalu sijaitsee Aarnen kodan vieressä Strandmanintie 6:ssa.

MUSIIKINYSTÄVÄT

PUUN TARINA - Eli että miten minusta tuli toteemipaalu

Se siemen, mistä minä läksin kasvamaan, kehittyi Iso Runkku-saarella isossa petäjässä.

Ukkosmyrsky sitten sen irrotti ja kuljetti Kaapinniemen tyvelle.

Oli ollut siemenellä jännäkin, kun tuuli välillä hiljeni ja siemen oli pudota Konneveden aaltoihin.

Mutta siitpä sitten aloin kasvaa vähän yli 100 vuotta sitten.

Oli aika mukava kasvupaikka varsinkin sitten, kun sain latvani hieman korkeammalle, näkyihän sieltä vettäkin useammasta suunnasta.

Näkyi sekin, kun Kaapinniemen sauna paloi, vähän pelotti että pysyykö tuo tuli pihapiirissä vai tuleeko polttamaan minutkin karrelle. Viimeisinä vuosina en enää paljonkaan jaksanut kasvaa ja alkoi kauheasti jännittää, että mikä minun kohtaloni on. Ajattelin, että varmaankin tyvestä poikki ja sahalle.

Viimein se moottorisahamies sitten tuli ja pisti minut tyvestä poikki ja kaaduin aika ryminällä lumihankeen.

Sama sahamies kaatoi monta kaimaanikin, mutta hyvin harkiten. Ei kaatanut pienempiä ollenkaan. Sitten iso traktori otti kyytiin, toi tienvarteen ja alkoi matka kohti uusia seikkailuita Koljosen Timon kyydissä.

Matka ei ollutkaan kovin pitkä vaan päädyin Vesannon keskustan tuntumaan vanhan kunnantoimiston nurkalle.

Pötköttelin siinä muutamia viikkoja kuunnellen aivan uudenlaisia ääniä.

Ennen tuuli soitteli oksistossani, mutta nythän kuului aivan uudenlaisia ääniä, jotain ihmeellistä, jota en ollut ennen kuullut.

Pikkuhiljaa kaikki alkoi selvitä. Olin tullut Vesannon Musiikinystävien pihalle ja se mitä kuulin, oli erityisen hienoa.

Ja sitten taas tuli moottorisahamies ja teki minusta paalun. Sain kylkeeni haitarin, kitaran, nuottiviivaston ja nuotteja. Nuoteissa on kuulemma Niinivesi-valssin intro.

Liimataisen Jouni nosti minut pystyyn sen jälkeen, kun minusta oli tehty kaunis. Saan kuulema vielä latvaani harpun.

Soittakoon tuuli nyt sen kieliä ja kun Musiikinystävät musisoi vieressä niin mikäpä on ollessa ja voin viettää rauhassa eläkepäiviä. Onneksi minusta ei tehty lautoja eikä sellua. Nyt olen onnellinen.

MM REISKA

ReiskaMM -kisoja on järjestetty Vesannolla jo vuodesta 2006 alkaen. Tapahtuma on syntynyt paikallisesta innostuksesta, yhteisöllisyydestä ja halusta nostaa Vesantoa maailmankartalle. Tapahtuman järjestämisestä on vastannut paikallinen yrittäjähdistys, Tervon ja Vesannon Yrittäjät ry (aiemmin Vesannon Yrittäjät ry) ja innokas vapaaehtoisten talkoolaisten joukko. Reino- ja Aino -tossuissa Vesannon urheilukentällä pelattava hyvän mielen MM-jalkapalloturnaus on kasvanut ja kehittynyt vuosien varrella yhdeksi Pohjois-Savon kesän kärkitapahtumaksi ja on ilman muuta Vesannon näkyvin ja merkittävin tapahtumateko jättäen paikkakunnalle hyvää mieltä, arvokasta näkyvyyttä ja merkittävää taloudellista hyötyä. Yrittäjien ja MMReiska -tapahtuman paalu on sijoitettu sinne, missä mestaruuksista pelataan eli Vesannon urheilukentälle ja sen suunnittelussa on ollut mukana yrittäjähdistyksen hallituksen lisäksi vesantolainen nuori, Leo Hokkanen. Paalusta löytyvät niin itse tapahtuman kuin Yrittäjien tunnusmerkit. Paalu muistuttaa meitä kaikkia siitä, että yritykset ovat elinvoimaisen kunnan kantava voima ja että pienetkin teot voivat kasvaa yhdessä suuriksi.

SPORTTINAISET

Paalu kertoo Vesannon Sporttinaisten tarinan. Se on perustettu 1974 ja oli alun alkaen SUL:n alainen yhdistys. Sen tarkoitus oli pienryhmissä lenkkeily, sitä olemme nyt 50 vuotta tehneet ja jatkamme yhä. Paalun alaosassa on sporttiklubien logo, siinä antiikin Kreikan urheilijat juoksevat laakeri seppeleet päässä.

Olemme hölkänneet, hiihtäneet, kulkeneet luonnossa ja ystäväystyneet. Sitä kuvaavat symbolimerkit.

Joukkoon kuuluu edelleen 9 naista, jotka komeilevat paalun yläosassa. Olemme aina hullutelleet hattujen kanssa!

SIMOLAN SAUVA

Simolan Sauva kuvastaa antiikin Kreikasta periytyvää Asklepioksen sauvaa, joka on lääkäreiden ja lääketieteen symboli sekä apteekkien tunnus. Se edustaa sairauksien parantamista lääkkeiden avulla.

Asklepios, Apollonin poika, oli kreikkalaisessa mytologiassa lääketieteen jumala. Hänen ja käärmeen yhteyden selitetään juontavan juurensa tapauksesta, jossa Minos oli määrännyt Asklepioksen herättämään Minoksen pojan Glaukoksen kuolleista. Asklepioksen miettiessä, miten saisi tämän tehtyä, paikalle oli kiemurrellut käärme, joka oli kietoutunut hänen sauvansa ympärille. Asklepios oli tappanut käärmeen sauvallaan, mutta pian oli paikalle tullut toinen käärme, joka oli herättänyt ensimmäisen kuolleista mukanaan tuomalla yrtillä. Tällä samalla yrtillä Asklepios oli herättänyt kuolleista myös Glaukoksen. Teon seurauksena ylijumala Zeus nosti Asklepioksen itsensä taivaalle asumaan Käärmeenkantajan tähtikuvioksi.

Käärmeen nahanluonnin on katsottu symbolisoivan uudestisyntymistä ja voimien palaamista.

Paalun lähellä sijaitsevat sekä Vesannon terveyskeskus, että ensivasteyksikkö, jotka molemmat liittyvät näin sekä sauvan, käärmeen kuin myös Elämän Tähten symboliikkaan.

Ambulansseissa ja ensihoitajien vaatetuksessa näkee usein merkin, jossa on kuusi sakaraa. Kyseessä on Star of Life eli Elämän tähti. Tähti on peräisin Yhdysvalloista, jossa ambulanssit käyttivät tunnuksenaan punertavaa ristiä.

Vuonna 1963 Yhdysvaltojen lääkäreiden ammattijärjestö suunnitteli Elämän tähti symbolin universaaliksi lääkinnälliseksi tunnukseksi. Seuraavana vuonna symboli omaksuttiin ensihoitolääketieteen tunnukseksi ja sitä alettiin käyttämään laajasti ympäri maailman ambulansseissa ja ensihoitohenkilökunnan vaatetuksessa.

Asklepioksen sauvan ympärille on kiertynyt pensaskäärme, joka on Välimeren alueen yleisimpiä käärmeitä. Simolan alueellakin näkyy usein kesäisin käärmeitä ja ne tuovat oman lisänsä Simolan Sauvan tarinaan ja taustoihin.

VESANNON KULJETUS

Vesannon Kuljetus Oy vesantolainen kahden veljeksien omistama yritys. Veljekset Timo ja Tommi ovat puutavara-autoilijoita kolmannessa polvessa. Veljesten isä Teuvo on rakentanut Teollisuustien hallin Vesannolle. Kuorma-autot ovat olleet pääasiassa Volvoja ja Scanioita, siksi paalussa on Volvon logo, Scanian kotka ja V8-logo. Paalun tukkisakset viittaavat metsäalalle.

Puutavara-autoilun lisäksi autourheilu ja erityisesti jokamiesluokka on ollut tärkeä osa veljesten elämää. Jokamiesluokan kautta löysi Timo vaimonkin, Annen ja jokkis onkin koko Timon perheen yhteinen harrastus. Susanne on ajanut kilpaa vuodesta 2021 ja myös Anniinalla on tutkinto suoritettuna. Emil on ajanut ensimmäisen jokamiesluokan kilpailunsa (JokkisRace) poikkeustilalla. Jokamiesluokkaa ajetaan siis jo kolmannessa polvessa, Timon ja Tommin isä Teuvo ajoi jokkista myös.

Tommi on ollut mukana luotsaamassa Vesannon Urheiluautoilijoiden liigajoukkuetta SM-kultaan ja SM-pronssiin, Timo on ollut mukana Vesannon Urheiluautoilijoiden joukkueessa ja saavuttanut myös henkilökohtaisen SM-pronssin sekä muita SM-mitaleja eri seurojen liigajoukkueissa. Timon vaimo Anne

on voittanut SM-kultaa ja SM-pronssia. Timon seura on aina ollut Vesannon Urheiluautoilijat ja Annenkin seura se on ollut jo yli 20 vuotta. Timo on ajanut kilpaa vuodesta 1993 ja Anne vuodesta 1992, molemmat ovat aloittaneet 16-vuotiaina nuorten luokasta. Timon ja Annen perheen kuopus Emil on ajanut kilpaa myös kartingissa 6-vuotiaasta alkaen.

Paalun ruutulippu, mäntä, Volkswagen logo ja rengas kertovat autourheilun merkityksestä hallin omistajille.

HIETARANNAN LOKKI (ei vielä tarinaa)

VESANNON KARJALAISET

Vesannolle tuli Karjalasta lähteen mukaan 357 henkilöä. Uudet Vesantolaiset sulautuivat kantaväestöön. Vesannon karjalaiset ry perustettiin v 1949 vaalimaan karjalaista kulttuuri perimää. Vuonna 1957 Vesannon karjalaiset aloitti Asinsalmen lavan rakentamisen arpajaisilla, ohjelmallisilla iltamilla yms. hankkimillaan rahoilla. Tanssit olivat suosittuja. Asinlavan kulta-aikaa oli 70-80 luku. Niinä aikoina lavalla esiintyi monia Suomen huippu artisteja, Kirka, Rauli Badding, Reijo Taipale...

Meno oli railakastakin ja 1970 luvun alussa lavalle piti sääntöjen mukaan rakentaa putka. Sillä on ollut joskus käyttöäkin.

Paalussa on lavan rakentamisen aloitusvuosi 1957. Asinsalmi teksti. Tanssiva pariskunta.

Karjalaista kuviota: karjalaisten kukkilintu ja elämänpuu ovat saaneet paikkansa paaluun. Kukkilintu symboloi rakkautta, valoa ja onnea. Usein lintu on kuvattu nuoren naisen kapioliinoinihin. Elämänpuu edustaa kuolemattomuutta ja se on rakkauden puu, elämää kannatteleva hyvyyden voima.

Edelleen Asinlava tuo ihmiset esittämään musiikkia, tanssimaan, juhlimaan häitä ja syntymäpäiviä. Iloisia tervehdyksiä, kuulumisia naurua ja ilon pitoa.

Lempeä haitarimusiikki soi kaihoisasti lavan vieressä olevan lammen yllä. Niissä tunnelmissa on ihmisen hyvä olla.

KURKI

paalu Niinivedenpään P-alueen reunassa

Vesannon kunnan yhteisöpaalujen suunnitteluun ilmoitautui myös Niinivedenpään entisiä ja uusia Riivikontien varren asukkaita. Meidän porukassa oli kaikkiaan 8 ihmistä, nuorin 8-vuotias hankevuonna 2023 ja vanhin 86-vuotias.

Tapasimme illanvieron merkeissä ja mietimme paikkaa ja aihetta. Jokainen antoi jonkun idean ja paaluun piti tulla myös Sydänmaan tunnus.

Idea perustuu Niinivedenpään levikealueen Juha Karhun Kurki-veistokseen, joka on ollut paikoillaan yli 40 vuotta. Siispä toteemimme on kunnianosoitus hänelle. Paalussa on ylimpänä taivaalla lentävä

kurki, seuraavana Näлкölahden/Kukertaisjoen rantaruohikkoa kivineen. Myös orava, kettu ja jänis viihtyvät Niiniveden rannoilla. Metsälehmuksen lehdet puolestaan viittaavat Niiniveteen, lehmuksesta on saatu materiaalia punottavaan niineen.

Kurki-paalun veisti suunnitelmien mukaan Vesannon kunnan palkkaama moottorisahataiteilija Juha Käkelä. Hän myös poltti toholla pinnan kohokuviot. Kurki-paalu on siis puun värinen tummilla tehosteilla. Talkooporukkamme kävi siivoamassa aluetta roskista ja paalun veistämässä tulleista sahanpuruista. Kurki-paalun pystytti kaivinkoneurakoitsija Jouni Liimatainen, joka pystytti myös Vesannon kunnan muut paalut, joista suurin osa on taajaman alueella.

Niinivedenpään levikealue on suosittu paikka Vesannon yöelämässä. Niinhän siinä kävi, että Kurki-paalu oli pystyssä 15.7.2023 – 9.2.2024 asti, jolloin huonosti moottorisahaa käyttävä henkilö kaatoi paalun, mukana oli useita muita henkilöitä. Saa nähdä mitä asialle tehdään!

Sinikka Vesterinen Kurki-paalun suunnittelijoiden puolesta.

VESANNON YHTENÄISKOULU

Vesannon yhtenäiskoulun ja lukion toteemipaalun suunnittelusta vastasivat yläkoulun 7-luokka sekä lukion 1. vuosikurssi.

Toteemipaalua ideoitiin pienissä ryhmissä ja lopuksi ideoista valikoitui toteutettavaksi kokonaisuus, jossa paalun huipulla komeilee silmälasipäinen pöllö ylioppilaslakki päässään. Pöllön jalkojen alla on eri oppiaineista koostuva kirjapino.

Kokonaisuus kertoo, että koulussamme on mahdollista kulkea opintietä aina alakoulun ensimmäistä luokasta ylioppilaaksi saakka.

Lisäksi toteemipaaluun on kaiverrettu kello, jota pidetään erittäin tärkeänä koulupäivän rytmittäjänä.

Muut paalussa olevat kuviot liittyvät eri oppiaineisiin, kuten esim. nuotit, matemaattiset kaavat sekä työvälineet.
